

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 38. Ludovici Germanici obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX.

A.C. 876.

nedictionis genus, non vero absolutio-
nem Sacramentalem, cum præsumat, om-
nia peccata secreto esse Presbytero ex-
ponenda. Tum confessionem genera-
lem, cujus hic mentionem facit, esse il-
lam, quam hodieque *confiteor* appella-
mus, aliasque similes preces, nullo pec-
cato speciatim nominato, recitari so-
litas.

§. XXXVIII.

Ludovici Germanici obitus.

Concilio Pontigonensi soluto, Impera-
tor Carolus duos Legatos Leonem
& Petrum, muneribus cumulos, do-
mum remisit, & comites dedit Anlegi-
sum Senonensem, Adalarium seu Adela-
garium Augustodunensem, sicut Papa
velle se significaverat. Exacto deinde
unius mensis spatio, sicut in Concilio
præstitutum fuerat, Imperator duos prio-
res Papæ Legatos Joannem Tuscanen-
sem, & Joannem Aretinum, cum Odo-
ne Episcopo Bellovacensi, aliosque Ora-
tores suo nomine ad Regem Ludovicum
Fratrem suum, ad ejus filios, ad Epis-
copos & Regni Proceres misit; quibus
vigesima octava Augusti profectionem
susipientibus, eadem die e vita exces-
sit Rex Ludovicus in suo Palatio Fran-
cofordiensi, postquam ab obitu patris
sui annis triginta sex regnasset. Sepul-
tus

Ann. Berti.
876.*Jo. ep. 23.*

tus est in Monasterio Lauresheimensi, Sæculum IX.
 S. Nazario Sacro, atque in Historiæ Scri- A. C. 876.
 ptoribus nostris sub nomine Ludovici Ann. Fuld.
 Germanici notissimus est. Is a pietate 876.
 & justitia in distribuendis Dignitatibus Metens. 876.
 tam Ecclesiasticis quam sæcularibus com-
 mendatur. Ipso defuncto tres filii Car-
 lomannus, Ludovicus, & Carolus Re-
 gnum Germaniæ partiti sunt.

At Carolus Imperator Ludovici Ger-
 manici frater, hac occasione usurus,
 eam partem sibi subjicere, quæ Ludovi-
 co de Lotharii regno obtigerat, atque
 potentiam suam usque ad Rhenum pro-
 ferre cogitabat. Ergo Rex juvenis Lu-
 dovicus, qui in illa regni paterni parte
 successerat, postquam nihil reliquisset
 intentatum, quo Imperatorem patruum
 suum ab armorum consilio dimoveret,
 parato exercitu occurrens, indictis jeju-
 niis & solemnibus precibus Dei auxilium
 sibi conciliare satagebat. Imperatoris Ann. Bertin.
 milites inutilem pietatem, ut ipsis vi-
 debatur, ridebant; verum Ludovicus
 quo ostenderet, ex suis partibus stare
 Justitiam, decem viros probationem a-
 quæ ferventis, alios decem ferri can-
 dentis, & rursus decem alios aquæ ge-
 lidæ subire jussit. Perhibentque illius
 temporis Annales, omnes illæfos & in-
 columes evasisse. Ceterum ex histo-
 riæ Scriptoribus constat, quod ubi ad
 pugnam

Sæculum IX. pugnam ventum, Ludovicus, cæsis Ca-
A. C. 876. roli Imperatoris copiis, non ignobilem
 victoriam reportaverit. (*)

Jo. ep. I.

Porro Carolus Imperator, cum se hoc bello implicaret, se ipsum imparem efficiebat ad mittenda Papæ contra Saracenos promissa auxilia, quæ Papa in extrema necessitate constitutus expectabat. Id dispicimus ex Epistola Pontificis ad Bosonem Imperatoris affinem data, in qua dicit: *Nuncium ad nos delatum est, Imperatorem nobis missurum copiarum subsidia, quibus maximopere indiget provincia nostra a Saracenis tota propemodum vastata. Igitur te instantissime rogamus, ne his copiis venturis, aut in tua Ditione jam nunc existentibus moras neçtere permittas, sed velocissime iter facere compellas; nisi enim propediem adfuerint, pejora timenda sunt.*
 Hæc

(*) Ad hunc locum Cardinalis Baronius Num. XXVIII. *Vicit Imperatorem, jam solum turpi fuga . . . suæ consulentem salutem. Consecta fugere quoque Imperatrix ipsa Rachildis, in fuga ita est timore concussa, ut projecisse ex utero fœtum potius, quam peperisse diu possit infantem haud diu futurum supersitem. O humanarum rerum inconstantiam, o duram rerum vicissitudinem! quæ paucos ante dies Imperatorio ornata in Synodo visa est omnibus admiranda, modo fugiens nec tugurio con-
 tegi potuit ad pariendum.*

Hæc Epistola prima Septembris anno o-Sæculum IX.
 Stingentesimo septuagesimo sexto, Indi- A.C. 876.
 ctione decima ineunte, data est, omnium
 prima, quam a Joanne Papa VIII. scri-
 ptam accepimus. Alia, eadem die da-
 ta, Ludovico Regi Germaniæ, cujus
 mortem Papa necdum scire poterat, scri-
 pta est. In ea Papa conquerenti Ludo-
 vico, quod Imperator ejus frater Hære-
 ditatem sibi debitam præripuisset, re-
 spondet, Imperatorem querelas ad Se-
 dem Apostolicam priorem detulisse, nec
 posse se Sententiam pronunciare, prius-
 quam utramque partem audiisset. Ce-
 terum Ludovicum ad pacem conser-
 vandam hortatur, & nemo non videt,
 Papam noluisse offensum sibi habere Im-
 peratorem, a quo sperabat auxilium.

§. XXXIX.

*Translatio Frotarii ad Ecclesiam
 Bituricensem.*

Interim Papa, nuncio accepto, quod Le-
 gati sui Leo & Petrus Ticini essent,
 datis literis iter velocissime facere jubet,
 cumque Romam pervenissent, inter alia
 ab iis percepit, quod Normanni conti-
 nuis incurfibus provinciam Burdegalen-
 sem usque adeo vastassent, ut in ea Fro-
 tarii Archiepiscopi opera prodesse non
 posset. Ergo, ut huic Episcopo campum
 latiore

Ep. 6. 7.